

Curtea de Apel București
Dos.nr.54621/3/2011
Sectia a IX-a civilă și pentru cauze privind
proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale
C4 A
Termen la: 14 martie 2013

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul **Dr. FLORICĂ CIUTACU**, cu domiciliul ales pentru comunicarea actelor la Cabinet av. Drăgan Iacob Constantin, în mun. București, Bd. Mircea Vodă nr 12, P, ap. 1, sect. 3, **prin avocat Iacob Constantin DRĂGAN**, tel. 021.323.73.25, fax: 031.817.13.64, e-mail office@avocatdragan.ro

În contradictoriu cu:

Guvernul României, prin Secretariatul General, cu sediul în mun. București, Piața Victoriei nr. 1, sect.1, reprezentată prin dna Daniela Nicoleta Andreescu

Și

Ministerul Justiției, cu sediul în mun. București, str. Apolodor nr. 17, sect.5,

Depun prezentele

MOTIVE DE APEL

În susținerea apelului pe care l-am declarat în cauză, **solicitându-va admiterea apelului și pe cale de consecință schimbarea sentinței primei instanțe în sensul admiterii cererii de chemare în judecată astfel cum a fost formulată.**

MOTIVARE:

1. CONTRAFACEREA (PLAGIATUL) ESTE DEMONSTRATA ȘI RECUNOSCUTA DE PÂRÂȚI ȘI INSTANȚA DE FOND

Astfel cum am arătat în cererea adresată instanței, cu precizările ulterioare, pârâții au încălcat în mod flagrant drepturile mele de autor prin publicarea în Expunerea de motive la Legea nr. 287/2009, Noul Cod civil, mai

multe fragmente din opera subsemnatului, așa cum acestea au fost detaliate în cererea introductivă.

Pârâții, în apărarea intereselor lor, au încercat, la instanța de fond, să își fundamenteze apărarea pe teorii și teze care, apar, în opinia noastră, ca fiind, cel puțin la prima vedere, încercări de acoperire a faptei, ilicite, deja comise și recunoscute.

Vă rugăm să observați faptul că Ministerul Justiției, invocă art.33 alin. 1 lit. a din Legea nr. 8/1996 și art. 5 alin. 3 lit.e) din Directiva 2001/29/CE cu privire la limitarea dreptului de autor prin folosirea textelor în cadrul procedurilor parlamentare, cu alte cuvinte, apreciază pârâta, că ea ar fi exceptată de la obligația citării.

Or, pârâta, prin aceasta alegatiune recunoaște faptul că textele în cauză au ca sursă opera subsemnatului.

Pe de altă parte putem constata ca se statuează de către instanța faptul ca, opera subsemnatului se încadrează în categoria operelor protejate, de vreme ce sunt îndeplinite, cumulativ, cele trei condiții pentru ca opera să fie protejată, anume: 1. opera să fie originală; 2. opera să îmbrace o formă concretă de exprimare; 3. opera să fi fost adusă la cunoștința publicului.

Însă, considerăm ca instanța de fond, încearcă să o acopere ceea ce noi considerăm ca fiind contrafacere (plagiat), prin încadrarea ca excepție de la citare (art. 1 lit. a din Legea nr. 8/1996).

2. CONTRAFACAND (PLAGIIND) OPERA MEA ÎN EXPUNEREA DE MOTIVE SE ÎNCALCĂ BUNELE UZANTE, SE ÎMPIEDICĂ EXPLOATAREA NORMALĂ A OPEREI SUBSEMNETULUI ȘI MI SE PRODUC UN PREJUDICIU

Art. 33 alin. 1 lit. a din Legea nr. 8/1996 prevede ca:

(1) Sunt permise, fără consimțământul autorului și fără plată vreunei remunerații, următoarele utilizări ale unei opere aduse anterior la cunoștința publică, cu condiția ca acestea să fie conforme bunelor uzanțe, să nu contravină exploatării normale a operei și să nu îl prejudicieze pe autor sau pe titularii drepturilor de exploatare:

a) reproducerea unei opere în cadrul procedurilor judiciare sau administrative, în măsura justificată de scopul acestora; (...)

Din analiza literală, sistematică și teleologică a textelor legale pertinente în speță observăm, așadar, că pentru ca o operă să fie protejată împotriva contrafacerilor (dând naștere prin urmare drepturilor subiective consecutive de apărare a operei), trebuie îndeplinite o serie de condiții:

- originalitatea,
- forma concretă de exprimare și
- aducerea la cunoștința publicului.

Alte condiții sunt speciale, de domeniul art. 33 alin. 1, și care se activează la momentul la care opera este utilizată de către o altă persoană, în ipoteza prevăzută de art. 33 alin. 1 lit. a) (adică în cazul unei proceduri parlamentare, administrative ori judiciare), anume:

- Utilizarea operei să nu contravină bunelor uzanțe,
- Utilizarea să nu contravină exploatării normale a operei,
- Utilizarea să nu îl prejudicieze pe autor (și pe titularii drepturilor de utilizare).

La o analiză a acestor condiții, instanța ACHIESEAZĂ la apărările părților pe acest motiv, nicăieri în dispozitivul sentinței nefăcându-se nici un fel de apreciere că textele nu ar avea ca sursă opera subsemnatului. Se mai poate observa că instanța nu achiesează la apărările formulate de părți cu privire la generalizarea ideilor subsemnatului și la așa-zisă „teorie a oglinzilor”, o chestiune formulată în apărare doar pentru a da consistență unei motivări total nejustificate.

Concret, instanța reține că sunt îndeplinite condițiile generale de mai sus, așadar, se poate deduce logic, cel puțin la acest moment, că textele în speță au avut drept sursă de inspirație lucrarea subsemnatului, doar că, instanța, achiesând la ideile părților, reține că aceștia erau exceptați de la citare, conform art. 33 alin. 1 lit. a) și conform art. 5 alin. (3) lit. e) din Directiva 2001/29/CE - limitarea dreptului de autor prin folosirea textelor în cadrul procedurii administrative și parlamentare, încadrându-se în dispozițiile art. 33 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 8/1996.

Instanța socotește, în sinteză, că reproducerea: nu contravine bunelor uzanțe; nu contravine exploatării normale a operei; nu îl prejudiciază pe autor.

Relativ la aceste alegații, instanța nu face altceva decât să preia argumentarea intimată, neadaugând nimic la acestea.

In opinia noastra, cu referire la conditiile cerute pentru a se activa protectia juridica a drepturilor de autor, cu speciala privire asupra situatiei in cauza, consideram urmatoarele:

Necesarmente trebuie pornit de la calificarea corecta atat a Cuvantului inainte la Codul civil adnotat cat ai a Expunerii de motive, ca fiind opere de creatie intelectuala (sau nu) si, de asemenea, de la calificarea corecta cat priveste originalitatea fiecareia, si, tragand apoi concluzia, pe cale de consecinta, daca Expunerea de motive reluand (ceea ce intimatii si instanta de fond admit), alegatiunile subsemnatului: contravine/nu contravine/bunelor uzante; nu contravine/contravine exploatarii normale a operei subsemnatului; il/nu il prejudiciaza pe subsemnatul.

Este binecunoscut de catre orice creator - fie ca opera este una literara sau stiintifica, si fie ca aceasta apartine legiutorului sau unei persoane fizice -, ca sinteza operei este exprimata intr-o „filosofie” a operei in cauza, ce este transpusa, in scris sau in cuvinte (o pledoarie, de pilda), intr-un plan ideatic ce reprezinta chintesenta a ceea ce s-a creat; unii autori prefera, de pilda, sa scrie prefata sau sa dea titlul operei lor, dupa ce aceasta se va fi creat.

Este conditia de existenta, suficienta si necesara, a existentei, si finalul „evolutivei” unei opere.

Aceasta este, credem, situatia si in cazul de fata: prin opera de creatie, reprezentata de incercarea de „resistematizare” a textelor din vechiul Cod civil, anume prin „umplerea” continutului acestuia cu urzeala relatiilor juridice reprezentata de faptele si actele juridice fiintate sub imperiul textelor vechiului Cod civil, subsemnatul, dupa aceasta munca (ce a implicat un „dat” si apoi un „construit”), a „filosofat”, inclusiv asupra „filosofiei” si a operei oferite de creatorii (francezi si apoi romani) ai textelor Codului civil, iar apoi de catre interpretii, acestor texte – practicieni si doctrinari.

La randul lor, autorii Expunerii de motive, ne asteptam sa ofere o „filosofie” proprie a creatiei lor - reflectie a coordonarii sistematizarii operelor de creatie ale altor „creatori de legi” (transplantand in sistemul nostru de drept ceea ce reprezentanti ai altor areale juridice au considerat ca este necesar a fi legiferat si/sau luand ca reper jurisprudenta data in interpretarea „novus” a faptelor in prezenta; dar nu numai a acestora, ci si a faptelor ce vor fi sa vina – caci legiutorul responsabil legifereaza nu numai asupra anterioritatii ci si asupra a ceea ce se preconizeaza a se intampla in viitor, urmand un trend evolutiv la nivel de individ si de structuri societare – aflate in conflict si/sau in armonie), dimpreuna cu preluarea sistematica intr-o opera fundamentala pentru o natiune – Codul civil – a traditiilor juridice (palier vazut ca o supradordonare,

finalmente, a „sentimentului” social al arealului in care acea lege se vrea a se aplica), creind astfel texte de lege, pentru care, necesarmente, credem, trebuia sa exista o „filosofie” (de exprimat in ceea ce indeobste este numit „Expunere de motive”).

Or, „filosofia” exprimata de catre autorii Expunerii de motive la Noul Cod civil, pare a fi identica cu „filosofia” pe care subsemnatul a vazut-o ca fiind exprimata de vechiul Cod civil.

Observand cvasidentitatea celor doua „filosofii”, ele ar putea sa apara ca fiind in relatie de complementaritate si, la o analiza de ansamblu, chiar sunt, caci, realmente, Codul civil reprezinta o „oglinda” a unui sistem social”; insa, aceasta alegatiune de ordin general (teoria „oglinzilor”), ce se raporteaza la orice Cod civil (la cel francez, de pilda, la care si intimatii fac referire), precum si la orice lege (chiar si cele apartinand sistemului de drept anglo-saxon – la teoriile apartinand acestui sistem de drept tot intimatii facand referire), fiind rupta de contextul in care ne-am exprimat, apare ca fiind o idee ce poate fi apartinatoare oricarui „creator”/”cititor”/interpret de legi; caci, „filosofia” noastra, continuta in exprimarea consecutiva calificarii unui Cod civil ca fiind „oglinda” a unui sistem social -, trebuie intregita, prin interpretare sistematica, de ceea ce am exprimat ulterior, anume ca: „normele dintr-un Cod civil vin in intampinarea nevoilor concrete”; putem admite, in acest sens, ca autorii Expunerii de motive, au „filosofat” identic cu noi, separat, fara a-i influenta cu ceva; putem considera identic cu ce am exprimat imediat anterior, relativ la urmatoarea idee filosofica, anume aceea in sensul ca „el (Codul civil – n.n.) se constituie intr-un modelator al raporturilor interumane (...)”; observam insa ca, in ceea ce priveste ultima dintre ideile exprimate, ce vrea a releva o chintesenata a „filosofiei” Codului civil, anume ca „princiipiile care guverneaza raporturile dintre oameni sunt aceleasi (...)” (oferind ceea ce ofera in principal orice Cod civil: PRINCIPII DE DREPT NATURAL (afirmam noi); PRINCIPII DE DREPT CONSTANTE (afirma autorii Expunerii de motive)), „filosofiile” difera.

Iata, aceasta apare ca fiind o contradictie ideatica, pe care o semnalam.

Sa admitem, asa cum spuneam, ca cele doua „filosofii”, sunt „relevate” ca urmare a creatiei, separat, de catre fiecare dintre parti; insa, cat priveste referirea la principiipiile pe care le ofera un Cod civil, ne aflam, iata in contradictie; credem ca aceasta diferenta poate si este de natura a rasturna prezumtia exprimata mai sus – anume ca „filosofia” subsemnatului nu ar fi anterioara autorilor Expunerii de motive; aceasta dintr-un indoit punct de vedere: unu, intrucat ceea ce credem noi, dimpreuna cu adeptii teoriei dreptului natural, este in armonie cu ideile exprimate anterior („oglinda etc.), o concluzie logica a acestora; doi, ceea ce se afirma in Expunere, apare ca fiind in

contradictie cu planul ideatic exprimat anterior de aceeasi autori („oglinzi” etc.) si, mai ales, in contradictie cu textele codurilor si legilor - „oglinzi” ale sistemelor sociale - si, in mod cu totul special, cu textele Codului civil, asa cum acestea au fost preluate/recreate de catre cei ce au coordonat sistematizarea textului Codului civil nou.

In sinteza, credem: ca „filosofia” Codului, anume cea exprimata de catre noi, poate fi apartinatoare atat Codului vechi, cat si Codului nou; ca autorii Expunerii de motive au preluat aceasta „filosofie” de la noi, fara a „prelucra” „filosofic” opera creata – textele de lege.

Data fiind convingerea pe care o exprimam anterior, cu atat mai putin ni se pare a fi intemeiate alegatiunile instantei de fond (care, repetam, nu credem ca aduce vreun aport „creator” la alegatiunile intimatei - ceea ce consideram a fi regretabil), si consideram ca, data fiind si calificarea Expunerii de motive ca fiind incadrabila in textele art. 33 alin. 1 lit. a) din Legea 8/1996, preluarea unor pasaje din Cuvantul inainte la Vechiul Cod civil, care imi apartine (preluare chiar partiala – caci nu aceasta credem ca are relevanta, de vreme ce ne raportam nu la intinderea operei, ci la continutul ideatic „aportat” in „filosofia” la textele celor doua Coduri), contravine, cumulativ, atat bunelor uzante, cat si bunei exploatare a operei mele si, de asemenea, este de natura a-mi crea un prejudiciu.

Astfel, consideram ca filosofia Codului civil vechi, pe care am exprimat-o in Cuvantul inainte la opera mea, transcrisa, fara a fi citat si fara a mi se obtine acordul, in Expunerea de motive (adica in „filosofia” Noului Cod), este protejabila; aceste deoarece este: originala; exprimata concret, intr-un in scris – Cuvant inainte; adusa la cunostinta publicului; dar si pentru ca : folosirea de catre intimata a respectivei opere: contravine bunelor uzante (caci nu credem ca vreun legiuitor, vreodata, a considerat ca fiind „conform uzantelor” sa isi insuseasca ceea ce un individ a creat, fara acordul sau/si fara a face referire la opera acestuia); contravine bunei exploatare a operei (caci ce va considera, decizandu-se altfel, vreun alt comentator la vreunui text de lege, preluand „filosofia” exprimata in Expunerea de motive? Ca aceasta apartine autorilor acesteia, iar nu subsemnatului?!); iar prejudiciul, de natura morala, il consideram a fi direct si actual, cuantumului sumei considerate a fi de natura a repara prejudiciul creat fiind (si) expresia ideii: „...si cum proprietatea intelectuala a ceea ce care se recunoaste cel mai facil decat toate proprietatile si care este cel mai bine impregnata de personalitatea autorului... cu toate ca aceasta proprietate este compusa de idei ce ratacesc in caietul trecutului, fond comun din care se adapa inteligentele, dar, cautarea acestor idei, combinarea lor, de multe ori foarte noua, incat se pare ca nimeni nu le-a cunoscut pana azi, munca aceasta, lunga si rabdatoare ce omul indeplineste cu atata greutate,

sondand adancimile viitorului sau plimbandu-si cugetarea sa in infinitele drumuri ale imaginatiei, sau fixand-o neincetat in tabloul miscator al societatilei, munca ce profita splendorii unei tari, in care un autor si-a uzat viata si de multe ori si-a absorbit si averea sa, NU POATE FI PRODUSUL TUTUROR, SI FOLOASELE LOR NU LE POATE PIERDE NICI EL NICI DESCENDENTII SAI (s.n). - *Tribunalul Ilfov, decizie din 17 martie 1887.*

In atare conditii,

Solicitam astfel, ca printr-o devolutiune totala, sa reformati solutia primei instante in sensul admitterii actiunii astfel cum aceasta a fost introdusa.

In probatiune: inscrisuri, martori, interogatoriu.

Cu stima,

Dr. Florica CIUTACU

Prin

Av. Iacob Constantin DRAGAN

DOMNULUI PRESEDINTE AL CURTII DE APEL BUCURESTI